

som blive at tiltale, gjør ikke Bestemmelse af nogen høiere Befalingsmand end de nævnte fornøden til Sags Anlæg og Paakjendelse ved Standret.

§ 157.

Naar Omstændighederne give tilstrækkelig Anledning dertil og gjøre det hensigtsvarende, kan Befalingsmanden paa passende Maade lade forkynde, at Standret vil blive nedsat, saafremt en bestemt Forbrydelse maatte blive begaaet, til hvis Paakjendelse Standret kan anordnes i Overensstemmelse med § 155. Saadan Fremgangsmaade bør i Almindelighed bruges, naar vedkommende Befalingsmand i Kraft af Straffeloven for Krigsmagten § 78 har fundet sig besøiet til at paabyde Livsstraf for nogen bestemt Forbrydelse.

§ 158.

En Standret skal bestaae af 7 Dommere, med mindre det ikke er muligt at skaffe saamange Dommere tilstede, i hvilket Tilfælde den kan besættes med 5 Dommere; iøvrigt sammensættes den paa samme Maade, som de almindelige Krigsretter.

Er ingen Auditor eller Nogen, hvem det paaligger at forrette hans Tjeneste, tilstede, kan Befalingsmanden lade hans Forretninger i Standretten udføre af en Lovkyndig, som er duelig til at overtage Auditørens Hverv, eller af en Officeer, som Befalingsmanden anseer skikket til disse Forretninger og som tør paatage sig samme.

§ 159.

En Standrets Forhandlinger skulde, med Undtagelse af Auditørens Forestilling til Retten og Stemmegivningen, være offentlige.

§ 160.

Saa snart Retten er sammentraadt og forinden Undersøgelsen begynder, aflægges Dommereben.

§ 161.

Undersøgelsen foretages ikke i et særligt Krigsforhør, men i den samlede Krigsret, og indskrænkes til den i Standretsordren angivne Forbrydelse og til de Omstændigheder, paa hvilke det beroer; om den tiltalte efter Lovene har forskyldt Dødsstraf eller ikke.

Ingen Defensor for den tiltalte kan møde i Sagen, og heller ikke kan der tistaaes Til-

talte Anstand for at indgive noget Indlæg, men det overlades alene til Rettens samvittighedsfulde Behandling, at udfinde Sandheden.

§ 162.

Ved Behandlingen af en Standrets sag kan, naar den sædvanlige Retsprotocol ikke kan benyttes, Papir sammenheftes til særskilt Act. De afgivne Forklaringer, og hvad der iøvrigt foreskalder i Retten, nedskrives i muligste Korthed, dog uden at noget af det Væsentlige udelades.

§ 163.

Forhandlingerne i Retten fortsættes uden Afbrydelse, naar ingen særlige Omstændigheder gjøre en saadan fornøden. Saa snart Undersøgelsen er til Ende, gjør Auditøren eller den, som forretter hans Tjeneste, sin Forestilling i Sagen. Forestillingen er mundtlig, men i Protocolen eller Acten tilføres de væsentligste Puncter af samme tilligemed Indstillingen. Naar derefter Stemmegivning har fundet Sted, bliver Dommen strax at affatte, at indføre i Protocolen eller Acten og at affige.

§ 164.

Sagens Behandling ved Retten maa ikke vare længere end 24 Timer fra Rettens Sammentrædelse. Har det ikke i den Tid været muligt at paadømme Sagen, skal Forklaring om Grunden tilføres Forhandlingerne, som derpaa sluttet.

§ 165.

En Standrets Dom kan, forsaavidt Sagen ikke afvises, kun gaae ud enten paa Livsstraf eller paa Frifindelse for standretlig Tiltale.

Til Dødsdom udfordres i det mindste 5 Stemmer af 7 eller 4 Stemmer af 5.

§ 166.

Standretten maa ei grunde en Dødsdom uden paa saa klare og fuldstændige Beviser, at der aldeles ingen Tvivl kan være om Forbrydelsens Virkelighed eller om nogen af de Omstændigheder, hvorpaa Livsstraffens Anvendelighed beroer. Ved en Foresats eenlige Vidnesbyrd maa Inger sælbes i en Standrets sag.

§ 167.

Forhandlingerne underskrives, inden Retten hæves, af samtlige dens Medlemmer.

§ 168.

Iøvrigt bliver Retten at anordne og Sagen at behandle og paakjende efter de almindelige